

Dobrou náladu na letních hrách počasí nepokazilo
více ve fotoreportáži na str. 6

KRÁTCE / AKTUÁLNĚ

Nejvýznamnější osobnost v oboru

Sdružení pro sanaci betonových konstrukcí vyhlásilo výsledky soutěže o sanační dílo a sanační materiál roku 2009. Kromě zmíněných cen uděluje správní rada sdružení také ocenění Významná osobnost v oboru sanací betonových konstrukcí. Letos je v Brně v polovině května převzal Jiří Bělohav, prezident Skupiny Metrostav.

Dny Metrostavu

Na tábořském náměstí T. G. Masaryka patřily koncem května celé dva dny Metrostavu. Ukázky studentských prací, vystoupení mažoretek (foto Pavel Šplíchal) a modely

stavebních strojů pomáhaly Střední průmyslové škole strojní a stavební Tábor k náboru nových smluvních žáků naší společnosti do učebních oborů strojník a strojní mechanik. „Po dobu celého tříletého studia jim Metrostav hradí ubytování, dopravu, stravování, školní vybavení i pracovní oblečení,“ upozornil zájemce ředitel školy Ing. Marcel Gause. „Studenti se za to firmě upíší na dva roky. V době rostoucí nezaměstnanosti se však tento závazek dá spíš považovat za výhodu.“

Nejlepší stavba ve Zlínském kraji

Novostavba Univerzitního centra ve Zlíně, postavená podle návrhu architektky Evy Jiříčkové, získala jednu ze dvou hlavních cen v kategorii občanské vybavenosti soutěže Stavba roku 2008 ve Zlínském kraji. Cenu převzal ředitel divize Ing. Martin Pich. Metrostav byl vedoucí účastník sdružení, které atypickou budovu postavilo za pouhý rok a půl. Stavbu, dořešenou do posledního detailu, dokončil tým Martina Churaně z divize 3 právě před rokem. Ve stejné soutěži hejtman Zlínského kraje MVDr. Stanislav Mišák udělil Cenu hejtmana Domovu důchodců v Otrokovicích, na němž se Metrostav podílel jako subdodavatel. Do letošního ročníku byl přihlášen rekordní počet 44 staveb. Úspěch Metrostavu v regionu proto obzvlášť těší, ale i zavazuje.

Nominace na Roadware

Při zahájení mezinárodního silničního veletrhu Roadware 2009 vyhlásila 10. června porota třináct nominovaných projektů, které dostoupily do bojů o titul v soutěži Česká dopravní stavba roku 2008.

Ředitel divize 4 Ing. Josef Neuwirth (foto vpravo) převzal nominaci za tunel Klímkovice na dálnici D47, u něhož porota vyzdvihla zajímavé řešení portálů a jejich začlenění do krajiny spolu se zajištěním bezpečnosti dopravy. Za stavbu metra IV. C2 z Ládví do Letňan nominaci převzali obchodní náměstek divize 8 Ing. Jiří Chroustovský a zástupce METROPROJEKTU Praha.

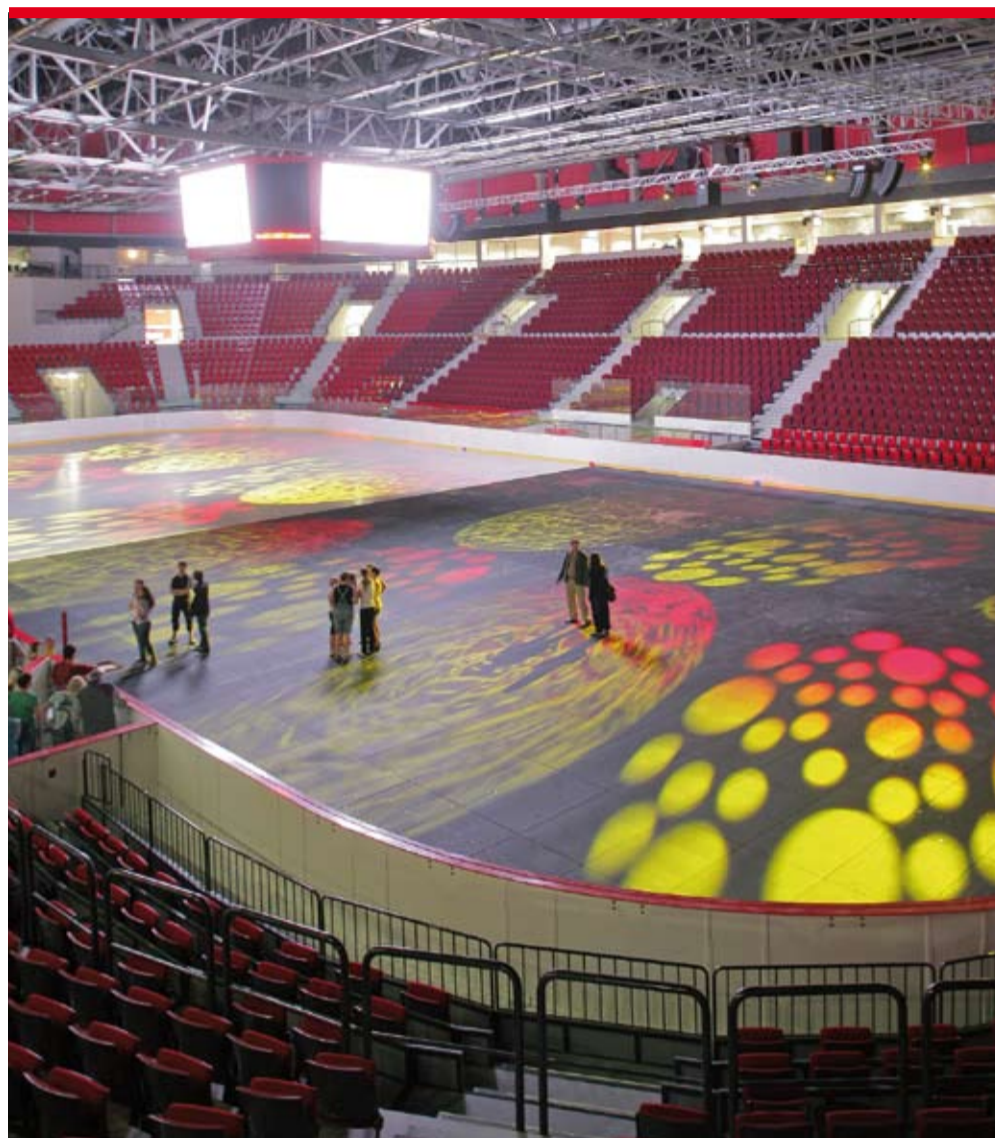
V průběhu veletrhu poskytl společný stánek našich divizí 4 a 5 a DDM Group zázemí nejen pracovníkům a ředitelům divizí i centrály Metrostavu a zástupcům Doprastavu, ale i mnoha jejich hostům. I když doba zahajování nových dopravních staveb příliš nepřeje, jejich setkání na Roadware vždy končila optimisticky.

METROSTAV

METROSTAV A.S. ČLEN DDM GROUP

Červená sluší vítězům

Dvě nové haly v Karlových Varech-Tuhnicích poutají pohled už z dálky kombinací bílé a červené barvy (foto č. 1, 2). Oba odstíny pak návštěvníky doprovázejí i v interiéru hlavní multifunkční arény. Červené jsou tu nejen koberce, ale třeba i 6000 sedadel v hledišti (titulní foto). Díky navržené barevnosti si tak návštěvníci mohou dlouho připomínat práci divize 9 Metrostavu, i když naše červené stavební buňky už z okolí hal zmizely. V nové aréně, která byla slavnostně otevřena 19. června, našel svůj domovský led loňský mistr hokejové extraligy – tým HC Energie Karlovy Vary. Ke klubové zelené vítězům naše červená barva sluší.

Mimo interiéru a vybavení třeba gastronomických provozů stavěla obě nové karlovarské haly – multifunkční i tréninkovou – naše divize 9, vedená Janem Mrázem, ve sdružení s firmami SYNER a BAU STAV. Díky zkušenostem se jim složitou stavbu podařilo dokončit včas.

Hala je uzpůsobená nejen vozíčkářům, ale obsahuje i indukční smyčky pro sluchově postižené. Má shodného projektanta jako moderní sportovní aréna v Liberci, je však menší, útulnější a publiku zachovává lepší kontakt s hráči i s umělci. Tři spodní řady hlediště se mohou skrýt pod stupňovitou konstrukci a plochu rozšířit. Laserové efekty různých barev atmosféru lépe dokreslí, když je hala zadýmená. Paprsky potom vytvářejí prostorové kužely.

Bílý led hlavní haly jako první neoficiálně pokřtil na bruslích Ing. Tomáš Slepíčka, stavbyvedoucí divize 9. „Bruslilo se mi skvěle,“ říká. „Určitě se budu do haly často vracet. Fandím totiž karlovarskému hokeji, a tak si po dlouhých letech návštěv starého provizorního stadionu rád vychutnám pohodlí moderní a luxusní arény.“

Protože v regionu žádná takto členitá stavba nestojí, vybraly si ji ještě před kolaudací složky Integrovaného záchranného systému k taktickému cvičení. Za pomoci figurantů – šesti set studentů – si při simulovaném požáru vyzkoušely evakuaci diváků, a to včetně handicapovaných. Akce skončila do hodiny od vyhlášení. Samozřejmě

bez reálného použití speciálně zabudovaných odvodů kouře či vyzkoušení požární odolnosti použitých materiálů.

„Multifunkční hala v Karlových Varech byla největší zakázka, která se v poslední době z oblasti pozemních staveb v kraji stavěla. Jsme rádi, že jsme se na ní mohli aktivně podílet,“ říká Ing. Petr Čermoch z divize 9, ředitel karlovarské oblasti. „Podle reakce veřejnosti při několika dnech otevřených dveří, které vzbudily velkou pozornost, jsou lidé vzhledem a vybavením haly překvapení a jsou hrdí na to, jak vypadá. Městští zastupitelé by chtěli ještě letos zahájit hned vedle nové arény stavbu bazény, spolufinancovanou z evropských fondů. Budeme se snažit, abychom při soutěži o dodavatele čestně uspěli.“

25. června 2009 / 11–12 / XXI

Ptáme se: Ing. Petra Čermocha, oblastního ředitele divize 9 str. 2

Letošní stavby přihlášené do prestižní soutěže Letní příloha str. 3

Regulace přivalových vod v Pardubicích str. 5

Divize 9 dokončila v karlovarském regionu další stavby str. 5

Smutek mezi tuneláři

V pondělí 1. června zemřel ve věku 73 let profesor Zdeněk Eisenstein, PhD., DrSc., PEng., emeritní profesor Technické univerzity v kanadském Edmontonu a dlouholetý předseda Technické rady podzemních staveb Metrostavu. Kdo ho znal, ten na něj nezapomene.

V celém světě byl uznávaný jako jeden z předních světových tunelářských odborníků, který se za svůj život podílel na více než 150 projektech v řadě zemí světa. Patřily mezi ně stavby metra v Edmontonu, Calgary, Vancouveru, Los Angeles i v Káhiře. V posledních letech se často objevoval i v ČR, kde jako expert spolupracoval s Metrostavem na všech jeho podzemních stavbách a zejména na tunelech Mrázovka, Dobrovského a Blanka.

„Prvně jsem se s ním setkal před 15 lety a nikdy nezapomenu na naše společné vystoupení v Singapuru, kde se nám především díky jeho vlivu podařilo získat pořadatelský Světový tunelářský kongres,“ vzpomíná Ing. Ivan Hrdina, výrobně-technický ředitel Metrostavu. „Bude nám chybět jako expert a odborník, ale především jako kolega a přítel s obrovským porozuměním.“

V červnu 2007 profesor Eisenstein zahájil v Praze Světový tunelářský kongres Mezinárodní tunelářské asociace ITA-AITES. V úvodní přednášce představil svou teorii zjednodušující výpočty ztráty zeminy při výrubu městských tunelů. V té době poskytl i rozhovor pro noviny Metrostavu. Přednášku, která byla celá otištěna na stránkách časopisu Tunel, najdete na webové adrese www.ita-aites.cz/files/tunel/2007/wtc2007/mc-2.pdf.

Slavnost v Blansku

V pondělí 15. června 2009 hejtman Jihomoravského kraje Mgr. Michal Hašek a Jacques Lemmens, prezident nizozemské společnosti Synthon International Holding B.V. (foto zprava), slavnostně přestřihli symbolickou pásku a zahájili provoz v novém výzkumně-vývojovém centru společnosti Synthon v Blansku.

Spolu s pozvanými hosty si prohlédli špičkově vybavené laboratoře v moderní budově, kterou nedávno dostavěla naše divize 6. „Investor byl velmi náročný. Přesně věděl, co chce, a vyžadoval špičkově odvedenou práci,“ vzpomněl ředitel divize 6 Ing. Jan Cuc. Vedoucí projektu Ing. Luboš Jonáš doplnil: „Stavbu jsme stihli včas, i když jsme všechny vzorky materiálů – včetně třeba žaluzií – museli posílat k odsouhlasení do Nizozemska. V Blansku jsou s naší prací po všech stránkách spokojeni. Rádi bychom proto ve spolupráci s investorem pokračovali i na jeho dalších projektech ve zdejších areálech.“

Děti nejsou z cukru

Výstaviště v Holešovicích se v sobotu 30. května rozeznělo hudbou a dětským smíchem. Sedmý ročník charitativního projektu Darujte sebe!, jehož generálním partnerem byl i letos Metrostav, přilákal i přes deštivé počasí na dva a půl tisíce diváků.

Ke stánku Metrostavu z nich hodně přišlo jako ke starému známému. I když i tentokrát měly děti k soutěži v převozu míčků připravené na výběr hned dvě velikosti koleček, dávaly často i ty nejmenší přednost opravdovému stavebnímu nářadí před jeho hračkářskou zmenšeninou (foto č. 1). Tátové a dědové měli co dělat, aby s nimi výchovně a čestně prohráli.

Trefit se tenisákem do většího výřezu v desce s fotografií tunelu Březno šlo téměř všem. Malý profil tunelu Valík však často dal zabrat i dospělým. Potvrdit to může i Naďa Kosařová z centrály (foto č. 2). S několika dalšími kolegy doplnila tým Metrostavu, který už řadu let na akci Darujte sebe! pořádá drobné soutěže a rozdává nejen malé dárky, ale hlavně svůj čas a dobrou náladu.

Akce Darujte sebe!, kterou pořádá Dětské krizové centrum, byla i letos spojená se Dnem Prahy 7. Malí i velcí si při něm mohli poslechnout hudbu, zhlédnout divadelní představení, ale hlavně si vyzkoušet první pomoc (foto č. 3), zahrát si zábavné soutěže (foto č. 4) a otestovat policejní výzbroj (foto č. 5). Ke sportovním zábavným závodům nevládné počasí letos přidalo i slalom mezi kapkami deště. Jako by svou uplakanou tvář chtělo připomenout problematiku týraných, zneužívaných a zanedbávaných dětí, na kterou pořádatelé z Dětského krizového centra svým projektem pravidelně upozorňují.

Nová zimní aréna pro sportovce i veřejnost

Možnosti sportovního vyžití v hlavním městě Slovenska rozšířilo dlouho očekávané zprovoznění haly ružinovského Zimního stadionu Vladimíra Dzurilly. Vedle moderní hokejové tréninkové plochy zahrnuje nově otevřený areál i halu pro curling. V pátek 15. května sportoviště slavnostně otevřeli starosta bratislavské městské části Ružinov Slavomír Drozd a za dodavatele generální ředitel Metrostavu SK Ing. Vladimír Kríž.

„V Bratislavě je v posledním období stále méně prostoru pro sport. Proto jsem i jako sportovec velmi rád, že dnes můžeme odevzdat do užívání moderní hokejovou a curlingovou halu (foto č. 1), na které už mnozí netrpělivě čekali,“ konstatoval při odevzdávání symbolického klíče Ing. Kríž. Tréninkovou halu budou každý den v týdnu od brzkého rána využívat nadějní krasobruslaři a hokejisté. V odpoledních hodinách by měl led (foto č. 2) sloužit veřejnosti. „Aréna v současnosti řídí Ružinovský sportovní klub, bude však sloužit všem Bratislanům,“ slíbil přítomným starosta Ružinova Slavomír Drozd.

Jako první otestovala kvalitu ledu nadějná slovenská olympionička v krasobruslení Ivana Reitmayerová. Hned po ní skočil na led také nedočkavý hokejový dorost. Zájemci, vybavení speciální obuví i košťaty, si pod vedením instruktorů mohli vyzkoušet i netradiční, o to však zajímavější curling. I když v obou halách teploměr ukazoval 6 °C pod nulou, sportovci si nová kluziště nadšeně užívali.

Celý sportovní areál v hodnotě téměř 6 milionů eur se skládá ze tří navzájem propojených částí. Tréninková hokejová hala s příslušenstvím se rozprostírá na ploše větší než 2600 m². Její součástí je technologické zázemí

a prostory pro servis hokejové výstroje. V těsné blízkosti hrací plochy je hlediště pro víc než 100 lidí, z toho polovina míst je k sezení. Curlingová hala a její vybavení zabírá téměř 1000 m². Prostor pro diváky odděluje od studeného ledového hřiště průhledná stěna.

Ve třetí části areálu – v polyfunkčním objektu s rozlohou asi 575 m² – je v podzemním podlaží kromě šaten a sociálních zařízení umístěna i prádelna a sušárna dresů. V blízkosti vstupní haly v přízemí jsou restaurace s kuchyňským zázemím, salonek a denní bar.

Základové konstrukce i nosný systém polyfunkční části objektu jsou navrženy a postaveny tak, aby na ně bylo možné v budoucnosti provést nástavbu. Možná v podobě malého hotelu, což by před blížícím se MS v ledním hokeji sportovní veřejnost v Bratislavě jistě uvítala. Záleží jen na poslancích městské části Ružinov, zda se jim podaří dát svému plánu i reálnou podobu.

– ep –, foto Lenka Rajčanová

Profil člena Skupiny: společnost PRAGIS

Akciová společnost PRAGIS patří do Skupiny Metrostav od poloviny letošního dubna, kdy Metrostav odkoupil 66,5 % jejích akcií a stal se v ní majoritním podílníkem. PRAGIS se zaměřuje na realizaci inženýrských sítí, vodo hospodářských, průmyslových, bytových, občanských a dopravních staveb. Provádí práce hornickým způsobem, železobetonové monolitické konstrukce a specializovanou činnost v oblasti zvláštního zakládání, jako jsou velkopřůměrové piloty, mikropiloty, kotvy a štětové stěny.

Na našem trhu vlastně působí již od padesátých let. Její základ – pražský podnik s názvem Zemstav – totiž vznikl už v roce 1955. Později byl přejmenován na Inženýrské a průmyslové stavby Praha – IPS závod 01. V roce 1990 byl závod 01 z IPS vyčleněn. I pod názvem Pragis s.p. si však zachoval úplnou technickou i výrobní základnu a převzal tradice původního podniku. O tři roky později společnost prošla privatizací.

V rámci svých specializací PRAGIS zabezpečuje komplexní provádění spodních staveb, železobetonových monolitických skeletů, podzemních objektů a tepelných rozvodů jak pro své vlastní stavby, tak i pro jiné formou subdodávek. Pro Metrostav její betonáři kupř. vybudovali železobetonový skelet administrativní budovy B v centru Office Park Nové Butovice (foto). Mezi významné společnosti z řad odběratelů firmy patří mimo jiné Pražská teplárenská, Pražská vodo hospodářská společnost, Pražské vodovody a kanalizace a odbor městského investora Magistrátu hl. m. Prahy. Vedle hlavní činnosti se PRAGIS zaměřuje i na projektování a poradenství, získal i oprávnění ke zřizování vodovodních přípojek na území Prahy.

Společnost PRAGIS má celkem pět divizí: Inženýrské stavby, Vodo hospodářské stavby, Podzemní stavby, Po-

zemní stavby a Stavební specializace. Celkem zaměstnává 240 zaměstnanců, z toho je 76 technicko-hospodářských pracovníků a manažerů, sedm z nich má autorizaci v oborech geotechnika, dopravní stavby, vodo hospodářské stavby, městské inženýrství, pozemní stavby. Pracovníci v dělnických profesích pokrývají všechny specializace, potřebné pro hlavní činnost společnosti. V roce 2007 přesáhl roční konsolidovaný obrát PRAGIS a.s. 850 milionů korun. Předsedou představenstva a ředitelem firmy, která sídlí v Praze-Satalicích, je Ing. Zdeněk Donát, Ph.D.

Tereza Regnerová, foto Josef Husák

PTÁME SE

Ing. Petra Čermocha,
obl. ředitele divize 9 v Karlových Varech

I když je Petr Čermoch původem Středočechem, bydlí už přes dvacet let v Mariánských Lázních. Před sedmi lety nastoupil do Metrostavu k divizi 9, aby jí pomáhal rozvíjet aktivity v Karlovarském kraji. Protože se mu v oblasti daří, je už pátým rokem i jejím ředitelem.

Z pravidelných setkání všech oblastních ředitelů Metrostavu dobře znáte práci svých kolegů. Liší se Karlovarský kraj ve stavební činnosti od ostatních?

Je rozlohou nejmenší a z toho vyplývá i nižší počet stavebních zakázek, které bychom mohli realizovat. Na druhou stranu ale působíme ve světoznámé lázeňské oblasti, která je bohatá na hotely a lázeňská zařízení. Při jejich rekonstrukcích nebo dostavbách se nám naskytají příležitosti, které jinde v této míře nejsou. Míváme zde navíc i dalšího partnera výstavby – Český inspektorát lázní a zříděl, který zejména pro zemní práce a zakládání stanovuje omezující podmínky, aby nedošlo k poškození léčivých pramenů. Liší se tu město od města – ve Varech, které stojí na skalním podloží, musíme omezovat práce těžkých strojů, jako třeba při stavbě bytového domu v Moravské ulici nebo lázeňského hotelu AURA PALACE. Ve Františkových Lázních se naopak vyskytuje zvodnělé podloží a zdejší domy ani historicky nebyly podsklepené. Z více zahloubené stavby rekreačně-sportovního areálu AQUAFORUM jsme proto měli obavy. Podařila se nám však stejně jako řada dalších v našem kraji.

Kde všude jste v regionu stavěli?

První významnou stavbou divize 9 v regionu bylo ještě před mým příchodem sídlo Krajského úřadu v Karlových Varech. To bylo dostavěno v roce 2001 a od té doby jsme zde úspěšně dokončili další stavby, mimo jiné domy s 320 bytovými jednotkami ve Staré Roli i naši doposud nejvýznamnější stavbu – halu v Tuhnicích, jejíž slavnostní otevření proběhlo 19. června. Ve Františkových Lázních jsme zatím postavili AQUAFORUM, v Mariánských Lázních do konce roku ukončíme rekonstrukci vlakového nádraží, kterou obdobně jako naši pražští kolegové z divize 9 provádíme pro společnost Grandi Stazioni ČR. V Ostrově nad Ohří jsme stavěli zimní stadion a několik úspěšných zakázek máme za sebou také v Chebu, například zastřešení zimního stadionu či výstavbu výrobní haly Playmobil.

Po celém světě je ve stavebnictví cítit ekonomická krize. Jak se projevuje ve vašem kraji?

Oproti Praze k nám přichází s určitým zpožděním. Osobně jsem ale stále optimista, co se týče budoucího množství stavební výroby, kterou u nás bude možné realizovat. Výpadek privátních developerů z významné části nahradí investice podpořené z regionálních fondů EU. Přichází sem ale další konkurence z celé republiky a bude obtížnější při výběru dodavatelů tyto zakázky získat. Máme tu však ustálený tým složený zejména z místních pracovníků, které představitelé kraje a obcí vnímají pozitivně. Znájí místní podmínky a nastolili také dlouhodobě přátelské vztahy s lokálními partnery, takže Metrostav není v naší oblasti vnímán jako firma, která do kraje jednou přijde, vytěží maximum z naskytlých příležitostí a poté zase zmizí.

Právě jste v Karlových Varech skončili tři významné stavby, v Mariánských Lázních budete hotovi koncem roku. Jaké máte plány do budoucnosti?

Minulý týden jsme demolice zahájili novou stavbu výrobní haly pro společnost Jan Becher – Karlovarská Becherovka. Přízemní objekt o ploše 1650 m² postavíme ze železobetonových prefabrikátů v areálu na okraji města. Až jej dokončíme, bude do něj přesunuta kompletní výroba světoznámého žaludečnického likéru a v centru města v historickém domě Becherovky zůstane jen muzeum. Rekonstrukci Národního domu jsme zatím pro nevyjasněné majetkové vztahy zahájit nemohli, ale své síly soustředíme na probíhající i připravované výběrové řízení, která kraj i města chystají převážně za přispění evropských fondů, a to zejména v segmentu občanské výstavby.

LETNÍ PŘÍLOHA

Letošní stavby přihlášené do prestižní soutěže

Do letošního 17. ročníku soutěže Stavba roku Metrostav přihlásil tři stavby, které beze zbytku splňují náročná kritéria jejího hodnocení. Výběr vhodných materiálů i výrobků a profesionalita jejich stavebně realizačního zvládnutí jsou jen základem úspěchu. Při výběru vítězů porota mimo jiné hodnotí i úroveň investorského záměru, kvalitu architektonického řešení, energetickou úspornost díla či jeho začlenění do okolního prostředí. Z 55 letos přihlášených staveb ve čtvrtek 10. září porotci vyhlásí patnáct, které budou nominovány na titul. Zveřejní je i na webových stránkách www.stavbaroku.cz, kde od 10. do 30. září proběhne internetové hlasování o Cenu veřejnosti. Vyhlášení výsledků celé soutěže se uskuteční 30. září na slavnostním večeru českého stavitelství a architektury.

Promyšlený obal na technickou literaturu

Název: Národní technická knihovna v Praze

Investor: Státní technická knihovna

Autor architektonicko-dispoziční studie: akad. arch. Roman Brychta, PROJEKTIL ARCHITEKTI s.r.o.

Dodavatel: Sdružení Metrostav a.s., OHL ŽS, a.s.

Doba výstavby: říjen 2006–prosinec 2008

Jeden a půl milionu svazků, 300 aut a téměř 2000 čtenářů se naráz vejde do nové Národní technické knihovny v pražských Dejvicích. Budova, vztyčená nad půdorysem ve tvaru stérického čtverce, má obvod 263m (foto č. 1), tři podzemní a šest nadzemních podlaží. Architekti jí dali do vínku technicky atraktivní vzhled. Projektanti navrhli parametry úsporného energetického systému. Realizační tým dořešil detaily a technologické postupy, použití nových materiálů a u nás atypických konstrukcí. Studenti a profesori ze stavební fakulty stavbu sledovali v přímém přenosu. Pod vedením Ing. Karla Hrdlovicse z divize 9 rostla dva roky a dva měsíce. Dnes ji plní knihy a veřejnosti se otevře v symbolický den 9. 9. 2009 v 9 hodin.

V novinách Metrostavu jsme stavbu Národní technické knihovny pozorně sledovali a přirovnali ji k učebnici moderního stavitelství v praxi. Co v budově naleznete zajímavého, až budete při návštěvě „listovat jejími stránkami“?

- V nadzemních podlažích skelet s rozponem nosných sloupů v nezvykle velkém modulu 15 x 15 metrů
- Tažené sloupy, které drží stropní desku nad částí přízemí shora a zatížení z 2. NP vynášejí o patro výš pomocí skrytých předepnutých táhel
- Dodatečně křížem předpjaté stropní desky s kilometry chrániček elektroinstalací a se systémem BKT pro aktivaci jádra, který slouží k vytápění i chlazení budovy
- Dilatace ve styku stěn a stropních konstrukcí, které spolu s modulárními ložisky a smyčkovými trny brání svírání výztužných jader od dodatečného předpětí
- Povrchy převážně z pohledových betonů
- Dvojitou fasádu – ta vnější je z kalených skleněných tvarovek Profilit, které až dosud pro navržené řešení neměly evropský certifikát pro použití ve stavebnictví
- V přízemí akusticky příznivou nášlapnou vrstvu podlahy z bituteraca (bitu-Terrazzo®) na bázi asfaltu, která se musela pokládat horká při teplotě kolem 250 °C na chlaznou betonovou mazaninu s elektroinstalací
- Ve vyšších patrech zdvojené podlahy s kaučukovou krytinou v barevných odstínech, které vytvářejí obrazce průběhů namáhání ve stropních deskách (foto č. 2, 3)
- Systém stabilního hasičského zařízení vysokotlakou vodní mlhou FOGTEC, který při použití méně ohrožuje knihy
- RFID – systém pro radiofrekvenční identifikaci, který umožní samoobslužné výpůjčky a vrácení publikací
- Kresby rumunského umělce Dana Perjovschého, jehož obrázky glosují historické události i lidské vztahy.

Tolik pro odborníky. Ten, kdo místo stavby čte raději knihy, najde v NTK fondy Státní technické knihovny a knihoven ČVUT a VŠCHT a pobočku Městské knihovny. Učebny a administrativní zázemí doplní kavárna, přednáškový sál (foto č. 4) a výstavní sál, knihkupectví a studovna s nonstop provozem. Stavbu tak lidé budou moci obdivovat ve dne i v noci. Divize 9 na ni může být hrdá.

Areál pro výuku a výzkum ve třetím tisíciletí

Název: Fakulta chemicko-technologická Univerzity Pardubice

Investor: Univerzita Pardubice

Autor architektonicko-dispoziční studie: Ing. arch. Tomáš Pilař, akad. arch. Ladislav Kuba

Dodavatel: Sdružení UPCE: Metrostav a.s., VCES a.s., UNISTAV a.s.

Doba výstavby: říjen 2005–listopad 2008

Už několik měsíců pardubičtí studenti i profesori využívají špičkově vybavené laboratoře a příjemné učebny ve třech nových budovách Univerzity Pardubice. Mohou tak ocenit nejen moderní prostředí nově doplněného vysokoškolského kampusu, ale i precizní práci stavbařů, které vedl tým Ing. Ivana Millera z divize 9. Veřejnost do univerzitního světa nemá přístup. Osobní návštěvu proto nahradíme procházkou tiskovou.

K nové budově děkanátu dojdete první odbočkou Studentské ulice v Pardubicích. Protáhla dvoupodlažní budova měří od severu na jih téměř 200m. Z její vstupní haly s centrálním kruhovým schodištěm, zavěšeným ve stropě přízemí (foto č. 6), se dostanete do celofakultních provozů včetně přednáškových sál, kavárny a občerstvení.

Páteří stavby je podzemní chodbami a prosklenými mosty v úrovni 2. NP propojena se dvěma kolnými, 4–5 podlažními budovami kateder. Jejich horizontální podstavec tvoří ustupující přízemí a v prvním patře výukové laboratoře s průběžným pásem velkoplošných oken (foto č. 5). Z obdélníkového podnoží vyrůstají dvou- až třípodlažní příčné bloky. U větší budovy vymezují tři venkovní atria, protilehlá menší budova má atria jen dvě. Východní a západní obvodový plášť budov kateder střídá parapetní

a okenní pásy. Štitové stěny mají vnější tepelnou izolaci překrytou zavěšenými monolitickými železobetonovými obklady. Mezi vnějšími povrchy fasád převažuje pohledový beton, opatřený transparentním nátěrem. Na kvalitní betonářské práci se podíleli i pracovníci Doprastavu.

Při pohledu shora vypadají střechy nových budov jako ementál. Součet všech prostupů střešními konstrukcemi dosahuje neuvěřitelného čísla 1200. Jen skříňových digestoří s odtahem až na střechu napočítáte 237. Není divu, v nových budovách je 168 výukových i výzkumných laboratoří se špičkovým technickým a technologickým zázemím a pracovištěm mnoha chemických či biologických kateder a ústavů. Na stavbu byla nejnáročnější asi samostatná biologická laboratoř se zvýšenou úrovní zabezpečení BSL-3, tzv. hygienická smyčka, ve které se provádí výzkum nebezpečných biologických látek. Má uzavřenou cirkulaci vzduchu s podtlakovou klimatizací a bezpečnostními filtry, je doplněná sprchami a velmi přísně střežená.

Za minimalistickými fasádami nového areálu se v Pardubicích skrývají výukové a výzkumné prostory světové úrovně. Pečlivá práce divize 9 střídmý architektonický návrh korunovala. Svědčí o tom i nejvyšší ocenění v soutěži Grand Prix architektů, které novostavba letos získala.

Stavba, která zaujala ještě před dokončením

Název: Administrativní centrum Amazon Court

Investor: RCP Amazon s.r.o. (SPV společnosti Europolis)

Architektonicko-stavební část: ARKITEKTERNE MAA, SCHMIDT, HAMMER & LASSEN K/S, ATREA, s.r.o.

Dodavatel: Metrostav a.s.

Doba výstavby: duben 2007–březen 2009

Polyfunkční objekt Amazon Court (foto č. 7), jehož stavbu řídil tým divize 3 vedený Ing. Karlem Volfem a Ing. Davidem Vlasákem, zvítězil v prestižní mezinárodní soutěži MIPIM Architectural Review Award v kategorii kancelářských budov již v únoru 2008, více než rok před svou dostavbou. Už ve fázi projektu u něj porota ocenila zejména přínos pro okolí a také ekologický koncept stavby a jejího provozu i přívětivé pracovní prostředí, které uvnitř nové budovy vznikne. Hotový Amazon Court přislíbil projektu beze zbytku naplnit.

Velkorysá stavba Amazon Court koresponduje svým charakterem s vedlejšími budovami Danube House a Nile House z předešlé výstavby River City Prague. Objemově uzavřený objekt na půdorysu přibližně 70 x 80m má dvě severojižně orientovaná křídla s nosným krabicovým systémem ze železobetonových sloupů, stěn a desek, která spojují ocelové mosty. Pět vnitřních přechází v různých výškách přes atrium (foto č. 8). Zatímco uvnitř mostů se nacházejí kancelářské prostory, jejich střechy slouží jako relaxační zóny a zároveň komunikační zkratka.

Pneumatická střecha atria je ze speciální průhledné, nehořlavé a neodkapávající třívrstvé fólie ETFE (ethylen-tetra-fluoro-ethylen) napnuté na ocelové konstrukci. Všechny pět vnějších horizontálních mostů je na jedné straně připevněno k železobetonové konstrukci křídla jako osm metrů vyložená konzola. Vnitřní fasády i obvodový plášť celého Amazon Court dynamicky člení okna a žulové obklady, sestavené do vertikálně protažených lichoběžníků.

V sedmi nadzemních podlažích budova nabízí 22 tisíc m² převážně kancelářských ploch, umožňujících variabilní uspořádání. V přízemí je doplňují prostory pro obchody a služby. Ve dvou podzemních podlažích je 254 parkovacích míst i technické zázemí. Velkorysé atrium s vodními plochami oživuje spousta zeleně. Budovu charakterizuje nízká provozně energetická náročnost. Využívá obnovitelné zdroje energie, např. tepelná čerpadla v podzemních vrtech. Vybrané materiály zajišťují nejlepší parametry z hlediska stavební fyziky i pohody prostředí.

Amazon Court, postavený netradičními technologiemi z ojedinělých nosných konstrukcí, je výbornou vizitkou nejen naší divize 3, která stavbu řídila, ale i divize 6, která budovala železobetonové konstrukce, divize 7, jež se podílela na výrobě a montáži ocelových mostů, i divize 1, která prováděla izolace střech. Společně s ostatními dodavateli Metrostav v Karlíně vytvořil budovu budoucnosti.

Další rok s Cenou Pavla Kouteckého za nejlepší dokument

Dokument v Arše

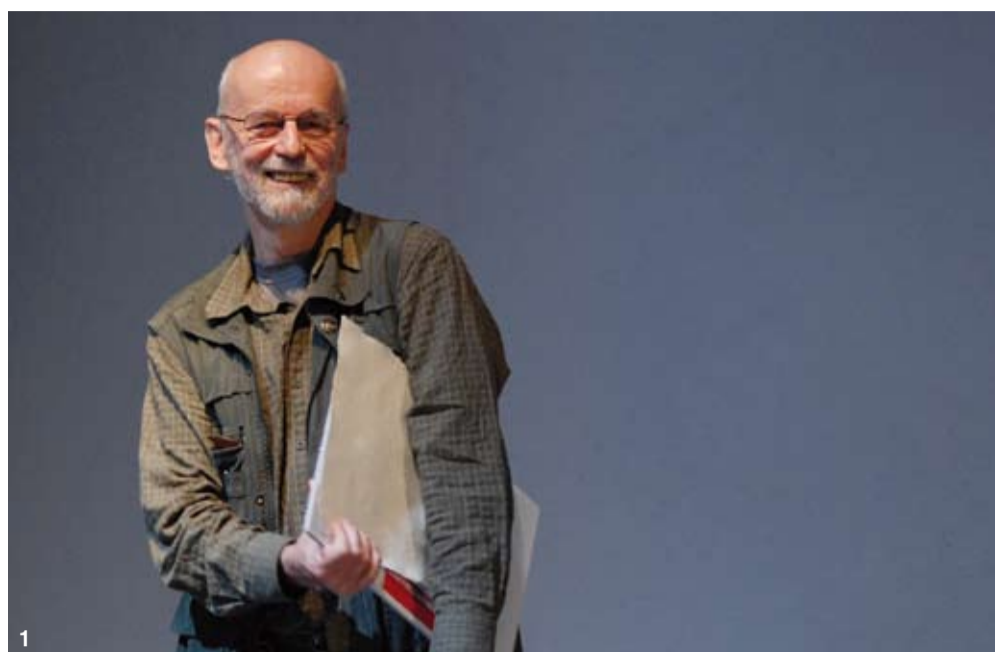
Předání Ceny Pavla Kouteckého se rok co rok koná v pražském Divadle Archa. Letos 8. června slavnostní večer začal improvizacemi Petra Nikla (foto č. 1) a provázela jej překvapení připravená dalšími přáteli Pavla Kouteckého. Těch ostatně bylo plné publikum. Vedle jeho dvorního kameramana Stana Slušného či producentky Jarmily Polákové nechyběli ani Ivan M. Havel, Jiřina Šiklová nebo Jaroslav Veis (foto č. 2).

Byl to večer plný hudby, vůně kávy a dobrých filmů. Při letošním předávání ceny mohli diváci kromě vítězného filmu navíc vůbec poprvé spatřit také jednu část nové čtyřdílné série Občan Havel. Vznikla s použitím materiálu, který ve stejnojmenném filmu nebyl zařazen.

Porota během večera vyhlásila filmy, které z devadesátky přihlášených postoupily do nominací: Česká Republika Pavla Abraháma, snímek František Kupka – symfonik barev a malíř kosmu od Daniely Gébové, dokument Gyumrí Jany Ševčíkové, cenami ověnčený René Heleny Třeštíkové, Sedm světél Olgy Sommerové a film Zapomenuté transporty do Polska od Lukáše Přibyla, jenž získal zvláštní uznání poroty. Cenu Pavla Kouteckého si odnesl časosběrný dokument Tomáše Škrdlanta Nevítání (foto č. 3).

Zatímco režisér vítězného snímku v předšálí rozdával rozhovory zástupcům médií (foto č. 4), hosté slavnostního večera debatovali o zhlédnutém dokumentu. Vzpomínali také na tragicky zesnulého Pavla Kouteckého, režiséra filmu Občan Havel a dalších známých dokumentů. Jeho kolega Vít Janeček o něm řekl: „Snad nikdy nezasahoval do situací, pozoroval. A pozoroval skvěle, dokázal být při natáčení neviditelný. Silně mi v paměti utkvěl jeho krátký film o pražských povodních. Odehrává se na dvorku malostranského domu s ateliérem Jaroslava Krejčího, který Čertovka zcela zatopila. Pár dní jsem tam náhodou také pomáhal uklízet a matně si pamatuji, jak Pavel nosí věci, odbahňuje, tu a tam mluví s panem Krejčím – a také meztím natočil film...“

Život je hraniční jev, říká autor vítězného filmu

„Dokumentární film je jiná podoba paměti – filtruje skutečnost, nezachytí vše, někdy se i plete. Často se nedrží chronologie a spojuje různé skutečnosti ne vždy podle času, ale podle podobnosti nebo protikladů. V tom se podobá myšlení,“ říká držitel letošní Ceny Pavla Kouteckého dokumentarista Tomáš Škrdlant.

Jeho časosběrný dokument o dobrém životě i se špatnou budoucností – Nevítání, Příběhy o zavržení a návratu (www.nevitanii.info) – mapuje dvacet let života několika dětí, dnes už dospělých lidí s vlastními rodinami, které jejich vlastní rodiče opustili už v porodnici. Zůstali v ústavě, kde jim hmotně mnoho nechybělo, ale žili v jiném světě. V tom běžném byli nevítání. Komunistický režim odlišné jedince izoloval zcela nemilosrdně. Lidem z filmu Tomáše Škrdlanta se podařilo vydat se na cestu z ústavu do světa. Se vším klopýtáním, které taková cesta sebou nesla. Dnes bydlí samostatně, pracují, mají dokonce zdravé děti, ženi se i rozvádějí. A někteří se během toho stavění na vlastní nohy potkali i s vlastními rodiči. Prostě dělali a dělají to, čemu u nich nikdo nevěřil.

Tomáš Škrdlant o svém dokumentu Nevítání říká: „Život je hraniční jev – předěl mezi chaosem a řádem. Vzpomínky na minulá životní události také vyplouvají na povrch bez ohledu na pořádek, který bychom v nich rádi našli. To jsem si uvědomil, když jsem se začal probírat asi 70 hodinami materiálu, který jsem za dobu téměř dvaceti let nashromáždil o životech několika lidí. Jak s takovým pokladem naložit? Po čtyřech měsících ve střihu se pomalu prosadil přístup nejpřirozenější, byl pro diváka asi nesešlý. Výsledný tvar filmu neumozňuje porozumět všemu. Život ostatně taky ne.“

Dokumentární film Nevítání vznikl postupně a předcházelo mu několik dílčích sestřihů a filmů vzniklých ze stejné látky. První film z roku 1993 se jmenoval As If From Another World a Tomáš Škrdlant ho natáčel v Jedličkově

ústavu v Liberci pro britskou televizi Channel Four. Tam také poznal některé z hrdinů filmu Nevítání. K nim se postupem času přidávali další, s nimiž vznikl další dokument Maminky a miminka a ve spolupráci s Českou televizí natočené Odmítání a přijetí. Ze všech těchto tří filmů a dalšího materiálu, nasnímaného po roce 2000, vznikl film Nevítání. Poslední roky už režisér, kameraman a scenárista v jedné osobě točil na vlastní náklady a s pocitem, že tyto pozoruhodné příběhy nelze přestat zachycovat.

Tomáš Škrdlant

Vystudoval filmovou režii na FAMU. V roce 1968 natočil dokumentární filmy Potomci, Pozůstalost 38 a Most. Žádný z nich nebyl nikdy veřejně uveden. Od roku 1990 natočil přes 60 autorských dokumentů převážně s ekologickou, psychologickou a sociologickou tematikou. Finanční odměnu, spojenou s Cenou Pavla Kouteckého, investuje režisér Tomáš Škrdlant jako základní sumu do zamýšlené distribuce snímku Nevítání do kin k širšímu publiku.

René Roubíček připravuje každý rok jinou cenu

Každý rok se při předání Ceny Pavla Kouteckého promítá v Divadle Archa vedle vítězného snímku také dokument samotného Pavla Kouteckého. Letos to například byla první veřejná projekce posledního dílu nové televizní série Občan Havel. Když v jednom z minulých ročníků diváci slavnostního večera sledovali Kouteckého absolventský film Dialog, říkali si, jestli ve filmu zachycený výtvarník René Roubíček ještě pracuje.

Když po promítání osmnáctiminutového dokumentu z roku 1981 o tvůrčí spolupráci a přátelství dvou odlišných osobností – sklářského mistra J. Rozinka a výtvarníka R. Roubíčka – vyšel světově uznávaný sklář René Roubíček na scénu, sklídl potlesk nejen za právě zhlédnutý film, ale také za výtvarné zpracování samotné Ceny Pavla Kouteckého, kterou rok co rok připravuje.

Každá trofej nesoucí jméno Pavla Kouteckého je tak originálním kusem. Je to, jak v jednom rozhovoru říká René Roubíček: „... improvizace, protože nikdy nevíte, jak to dopadne. Sklo je pokaždé jiné, to není jako kresba nebo malba, které máte neustále pod kontrolou. Já mám v ruce svoji ideu, něco jako partituru. Skláš to podle ní dělá a já jsem vedle něj a diriguju.“ Autor cen Pavla Kouteckého vystudoval UMPRUM v Praze, státnice skládal u profesora Josefa Kaplického. Podílel se na výstavě EXPO 1958

a po Bruselu své skleněné plastiky a objekty vystavoval také na EXPO 1967 v Montrealu a EXPO 1970 v Ósace či na bienále v Sao Paulu. V roce 1969 dostal zlatou medaili na mezinárodním veletrhu řemesel v Mnichově. Jeho díla jsou zastoupena v řadě světových galerií – v Londýně, v Paříži, v Düsseldorfu a v mnoha dalších.

PTÁME SE

Michaely Klečkové, členky poroty Ceny Pavla Kouteckého

Michaela Klečková je dramaturgyně programu festivalu Jeden svět, a tak má sledování dokumentárních filmů doslova v popisu práce. V porotě Ceny Pavla Kouteckého zasedli letos vedle ní také ředitel Divadla Archa Ondřej Hrab, režisér filmu Občan Havel Libor Tůma, textilní výtvarnice a dlouholetá přítelkyně Pavla Kouteckého Alena Čechová a režisér Petr Zelenka.

Který Kouteckého film máte nejraději?

Neumím vybrat jen jeden film. Líbí se mi, jak je Pavel Koutecký označen ve stanovách ceny, která je po něm pojmenována, tedy jako trpělivý pozorovatel světa. Natočit 120 hodin filmového materiálu v blízkosti Václava Havla a nikdy přitom nesklouznout k bulvárnosti či senzacechtivosti, to je něco obdivuhodného.

Když jste šla do poroty Ceny Pavla Kouteckého, věděla jste, kolik filmů budete muset vidět?

Vzhledem k tomu, že festival Jeden svět je spolupořadatelem Ceny Pavla Kouteckého a už třetím rokem se u nás scházejí všechny přihlášené snímky, věděla jsem poměrně přesně, co mě čeká. Počet letos přihlášených filmů mě však přeci jen překvapil, bylo jich o dost více než loni.

Kolik filmů jste nakonec letos zhlédla?

Devadesát.

Jaká byla jejich úroveň? Zaznamenala jste nějaké extrémní výkyvy – jak směrem ke kvalitě, tak k braku?

Celkově bych řekla, že úroveň letošních snímků byla poměrně dobrá. V přihlášeném množství filmů se samozřejmě našly nějaké, které se daly ihned vyloučit – buď proto, že to nebyly skutečné dokumenty, ale spíše publicistika, propagační aktivistický film nebo spot. Bylo tam také několik snímků, které bych označila jako téměř nesledovatelné. Ve velké většině se však jednalo o zajímavé filmy, u kterých jsem moc ráda, že jsem je viděla. A několik z nich bylo skutečně velmi dobrých.

Shodla se porota na nominacích a následně i na vítězném filmu bez problémů?

Porota se sešla dvakrát. Při první schůzce jsme vybrali sedm nominovaných filmů, na nichž jsme se shodli všichni. Při druhém setkání jsme vybrali vítězný snímek a jeden další, který získal zvláštní cenu poroty. Výsledku předcházel asi hodinová debata, ale konečné rozhodnutí bylo vcelku hladké, žádný z porotců nebyl proti.

Jak si vysvětlujete současný zájem o dokumenty?

Myslím, že má několik důvodů. Jednak přestala být v České republice dokumentární produkce doménou České televize a dokumentaristé mají mnohem více možností, jak financovat své snímky. Stále více roste návštěvnost dokumentárních festivalů – Jednomu světu se za jedenáct let jeho existence zvedla návštěvnost ze 3 tisíc v prvním ročníku na 100 tisíc diváků z celé České republiky v posledních dvou letech. Existuje značné množství lidí, kterým nestačí kusé zprávy z médií a chtějí se o světě kolem sebe dozvědět podrobněji, komplexněji informace, které jim nabízejí právě dokumenty.

Co Cena Pavla Kouteckého, podpořená finančně Měrostavem, znamená pro filmaře? Co jim umožní?

Sto tisíc korun není pro české dokumentaristy zanedbatelná částka, i když za ni nový film samozřejmě nenatočí. Může jim ale pomoci s propagací snímku u nás i v zahraničí, může jim pomoci při případné distribuci do kin apod. Hlavním smyslem Ceny Pavla Kouteckého ale není finanční ohodnocení, spíše chce vytáhnout na světlo dokumentární snímky, které stojí za to vidět.

Stránku Letní přílohy připravili

text: Martin Groman

foto: Josef Husák a Tomáš Vodňanský

Z PRAVODAJSTVÍ Z DIVIZÍ

Estakáda mimoúrovňové křižovatky na R35

Pro složitou mimoúrovňovou křižovatku u Opatovic nad Labem, která v budoucnosti spojí rychlostní komunikaci R35 se silnicí I/37, staví divize 4 Metrostavu už dva roky téměř kilometr dlouhou estakádu (foto 1, 2). Její dokončení plánuje už na listopad letošního roku.

Mostní konstrukce, kterou tým Ing. Richarda Rakouše na Pardubicku nedaleko Opatovic buduje, umožní spolu s výjezdovými a nájezdovými rampami vytvořit mimoúrovňové křížení rychlostní silnice R35 a přeložky silnice I/37. Estakáda bude zatím hotová jen z poloviny, ale v budoucnosti po dokončení překlene celý prostor kruhové křižovatky včetně dalších překážek, kterými jsou železniční vlečka k elektrárně Opatovice, vodoteč

Vohřebenský odpad, komunikace na kruhovém objezdu a vlastní přeložka silnice I/37, která navíc v místě křížení překonává po mostě Opatovický kanál pro odběr technologické vody v blízké elektrárně v Opatovicích. Estakáda přechází také silnicí II/324, což je napojení původní silnice I/37 na rondelovou křižovatku.

Slovní popis čtyřpatrového křížení vodních toků, vlečky a silnic není jednoduchý. Vždyť rychlostní silnice R35 se s rondelem, spojujícím jednotlivé úrovně křižovatky, s přeložkou silnice I/37 a s Opatovickým kanálem kříží půdorysně v jediném bodě. Kdo by si o situaci chtěl udělat lepší přehled, nalezně zjednodušené schéma MÚK Opatovice třeba na internetové adrese http://www.dalnice.ic.cz/albums/140607/album/slides/map_op_1.html.

Dnes je podle slov stavbyvedoucího projektu Ing. Petra Hejdrycha dokončena celá spodní stavba estakády, která zahrnuje čtyři mostní opěry včetně křídel, a dvacet pět 7,5m–14,5m vysokých pilířů. Římsy budou hotové v krátké době. V současnosti jsou v plném běhu práce na izolacích nosné konstrukce, přechodových oblastech mostu, svodidlech a zábradlí. Stavba, která výrazně neomezuje dopravu, pokračuje i přes svou náročnost a složitost přesně podle časového harmonogramu a bude dokončena letos v listopadu.

Tereza Regnerová, foto Josef Husák

Divize 9 dokončila v regionu další stavby

Pracovníci karlovarského zastoupení divize 9, zejména vedoucí všech tří dokončovaných projektů Jan Mráz, měli v posledních dnech napilno. Mimo víceúčelové haly v Tuhnicích předali investorům i dvě další stavby – parkovací dům v Libušině ulici a třetí etapu dostavby výrobního areálu LINCOLN CZ v Chodově.

„Zakázka v Chodově se na první pohled zdá stavebně jednoduchá,“ říká stavbyvedoucí Ing. Karel Hes a popisuje: „Na zelené louce jsme stavěli soustavu tří hal. K vysoké skladovací, která má rozpětí 2 x 15 metrů a je dlouhá kolem 55 m, přiléhá po délce nižší výrobní hala závodu na výrobu centrálních mazacích systémů s 18m vazníky. K jejich čelu je kolmo dostavěna 18 m široká hala expediční (foto č. 1) s patrovou administrativní vestavbou.“

Poloha staveniště a změny projektu však průběh prací zkomplikovaly. Ing. Hes vzpomíná: „Polovinu půdorysu hal jsme museli založit za opěrnou stěnou v odkopaném svahu z jílů a druhou jsme zakládali na náspu. Po dohodě s investorem jsme proto původně navržené založení na patkách změnili na hlubinné pilotové a pláň jsme sanovali. Místo projektované oceli jsme nosné konstrukce skládali ze železobetonových prefabrikátů. Optimalizovali jsme i skladbu vysoce únosných podlah z drátkobetonu. Práce se navíc posunuly do zimního období, které bylo letos

mrazivé a plné sněhu, a tak jsme většinu vyzdívek nahrazovali sádrokartonovými stěnami. Celá stavba trvala jen sedm měsíců a prováděcí projekt měl za ní kvůli změnám zpoždění. Takže to nakonec vůbec jednoduché nebylo.“

Pod základy hal navíc prochází hlavní přiváděč vody do firmy Sokolovská uhelná, který musel zůstat v provozu. Projektant jej navrhl obestavět ochranným kolektorem. Nezvyklá akce se bez výpadku dodávky podařila.

Bílá soustava hal třetí dostavby areálu LINCOLN CZ dnes svítí novotou. Divize 9 stavěla už dřív jeho druhou etapu, a protože investor byl vždy s její prací spokojen a areál chce v budoucnosti rozšiřovat, není vyloučeno, že se Metrostav do Chodova zase někdy vrátí.

Stavbu parkovacího domu (foto č. 2) v Libušině ulici v Karlových Varech jsme v novinách představili v září před dvěma lety, a to už měla hotové nosné konstrukce. „Investor v průběhu prací několikrát změnil zadání a na projektu se vystřídal celkem pět architektů,“ vysvětluje Jan Mráz. „Nakonec stojí pod hotelem Imperial dům sice se stejnými objemovými parametry, jako byl původně navržený, ale k jeho třem patřím garážím, které jsou dnes v provozu, přibyla místo kanceláří či hotelu dvě patra bytů s terasami. Stavebně jsou dokončené, ale na klientské úpravy podle vkusu budoucích majitelů teprve čekají.“

Regulace přívalových vod v Pardubicích

Od středy 27. května mohou obyvatelé Pardubic žijící kolem Spojilského odpadu klidněji spát. Zkouška výkonných čerpadel v nové přečerpávací stanici prokázala, že v případě povodní bez problémů přečerpají jeho přebytečnou vodu do řeky Chrudimky.

Spojilský odpad je necelých 8 km dlouhý potok, který od svého pramene nedaleko obce Zmínny svádí do Labe přítoky z melioračních svodnic a dešťovou vodu z polí i z okolních zpevněných ploch. Před svým ústím je zatrubněný, shybku podchází pod řekou Chrudimkou a z levého břehu Labe se vlévá do dolní vody Pardubického jezera.

Při povodních Spojilskému odpadu buď nestačila kapacita potrubí, nebo neměl kam odtékat, protože byl v Labi vysoký stav vody. Zaplavoval proto okolí a také místní kanalizaci, jejíž odlehčovací stoky jsou do něj zaústěny. Regulace přívalových vod v této oblasti Pardubic proto byla zahrnuta do 21 staveb skupinového projektu Labe-Loučná, který od podzimu 2007 provádí sdružení firem VCES a Chládek a Tintěra v čele s divizí 9 Metrostavu.

„Samostatné stavby v rámci projektu máme rozdělené v poměru podle zastoupení ve sdružení,“ říká vedoucí projektu Ing. Petr Kostomlatský z divize 9. „Kromě intenzifikace čistírny odpadních vod v Opatovicích a prací v Ohrazenicích, o kterých už noviny Metrostavu psaly, jsme dostali na starost právě i výstavbu čerpací stanice na Spojilském odpadu. Mimo ni a přeložek inženýrských sítí jsme zde kamennou dlažbou upravili blízké koryto potoka. Prodloužili jsme zatrubnění shybky, osadili je česly na vtoku (foto) a zavírací šoupě ve vtokové komoře

doplnili elektrickým pohonem. Zpevnili jsme a navýšili i břehy řeky Chrudimky kolem odpadního koryta od čerpadel, které překlenul i nový železobetonový most.“

V nové čerpací stanici jsou osazena dvě stejná čerpadla o celkovém výkonu 8000 litrů za sekundu. K přečerpání potřebného množství vody však stačí jen jedno, druhé je záložní. Součástí stanice je i objekt trafostanice a rozvodna vysokého a nízkého napětí.

Celkové náklady na projekt Labe-Loučná dosáhnou výše 27 milionů eur a ze 62% budou hrazeny ze zdrojů EU. Po dokončení letos na podzim zajistí rekonstrukce a výstavba kanalizační sítě na Pardubicku splnění požadovaných limitů znečištění ve vypouštěných odpadních vodách podle platné legislativy a v souladu s požadavky Unie. Také Metrostav tak bude mít významný podíl na tom, že Labe bude zase o něco čistší a lidé v jeho okolí i kolem Spojilského odpadu se nebudou bát povodní.

Návštěva na stavbě tunelového komplexu

Největší současná podzemní stavba v ČR – tunelový komplex Blanka – vzbuzuje zájem odborníků i veřejnosti. Poslední květnový pátek ji znovu navštívil pražský primátor MUDr. Pavel Bém (foto v popředí vpravo) s Radovanem Šteinerem, místopředsedou komise Rady HMP pro koordinaci projektů rozvoje dopravy.

Za doprovodu ředitele odboru městského investora Ing. Jiřího Tomana a Ing. Ludvíka Šajtara, ředitele firmy

SATRA, si první prohlédli ražené tunely. Primátor věnoval pozornost zejména místu, kde v severní tunelové troubě došlo k poruše nadloží. Po prohlídce zdůraznil: „Vzhledem k významu projektu pravidelně kontroluji stav prací a vím, že probíhají v souladu s požadavky investora.“

S odborným výkladem Ing. Miloslava Hadravy, ředitele naší divize 2, poté hosté postoupili přímo na čelbu severního tunelu. Při cestě zpět projeli tunelovou propojkou do jižního tubusu, kde se zajímali o způsob provádění hydroizolací a o betonáž definitivního ostění. Na závěr si primátor prohlédl i pracoviště hloubených tunelů, které se nacházejí mezi raženým portálem a novým trojským mostem, a v hrubé stavbě jsou dnes asi ze tří čtvrtin hotové.

Do konce ražby v severní tunelové troubě sice dnes zbývá vyrazit méně než 900m a v jižní jen asi o 50m víc, přesto pracovníci divize 5 koncem července zahájí protiražbu od letenského portálu, aby mohl být tunelový komplex Blanka zprovozněn podle plánu. Internetové stránky s postupem výstavby naleznete na www.tunelblanka.cz.

Historie ve fotografii

Při stavbě trasy IV. C1 muselo metro podejít Vltavu. Experti Metrostavu vyvinuli pro jeho stavbu dosud nevyzkoušenou technologii vysouvaných tunelů. Oba dva směrově i výškově zakřivené tubusy byly vybetonovány z vodostavebního betonu v jámě na trojském břehu, která měla charakter suchého doku. Po jejím zaplavení byly jednotlivé tunelové konstrukce vysunuty do předem vyhloubené rýhy ve dně řeky za pomoci pontonu a systému speciálních tažných a brzdících zařízení. Výsuv 168m dlouhých částí tunelů byl rychlejší, levnější a méně závislý na vnějších vlivech než klasická výstavba. O to však byl technicky náročnější a v řece se u takto složitých tvarů tubusů nikdy předtím neprováděl. Stavba, která za velkého zájmu veřejnosti probíhala od září 2000 do zprovoznění metra IV. C1 v červnu roku 2004 (foto z roku 2002), skončila na výbornou. Vysouvané tunely pod Vltavou získaly už v roce 2002 v japonské Ósace ocenění fib (fédération internationale du béton) za vynikající betonovou konstrukci. V tom samém roce zvítězily i v prestižní soutěži o Cenu zdraví a bezpečného životního prostředí, protože nová technologie snížila hlučnost i prašnost výstavby a její hlavní část zkrátila ze tří na dva roky. V roce 2004 pražský primátor ocenil celý úsek metra trasy C z Nádraží Holešovice do Ládví Cenou primátora a o rok později tunely metra IV. C1 získaly zvláštní uznání poroty v soutěži Dopravní stavba roku. Pražské metro – Stavba 20. století – tak díky vysouvaným tunelům vstoupilo do další stovky let s novým unikátem.

Blahopřejeme

Upřímné přání všeho nejlepšího zasláme všem našim spolupracovníkům, kteří v červenci 2009 oslaví své životní jubileum. Přejeme jim do dalších let hodně zdraví, štěstí, pohody a spokojenosti nejen v pracovním, ale také v rodinném životě. Za práci, kterou vykonávají pro naši společnost, jim děkujeme a přejeme ještě mnoho pracovních i osobních úspěchů.

50 let

Ing. Luboš Benák, náměstek z divize 3
Karel Fišer, stavbyvedoucí z divize 4
Bedřich Vetešník, dělník z divize 5
Zdeněk Vyšín, mistr z divize 5
Vladimír Rubel, zedník z divize 5
Vlastimil Michálek, strojník z divize 6
Jozef Filipák, svářeč z divize 7
Josef Patočka, stavbyvedoucí z divize 8
Vladimír Barvínek, OTP z divize 11

60 let

Ing. Josef Jeřábek, SOTP z divize 3
Jiří Skružný, mistr z divize 5
Josef Kroužek, řidič z divize 7
Jan Koupil, SOTP z divize 8

V červenci oslaví své životní jubileum také Marcela Chaloupecká, skladnice z divize 5
Věra Števíková, vedoucí útvaru z divize 6
Věra Žabová, referentka z divize 5
Rovněž jim srdečně blahopřejeme.

Cesta ke slunci v srdci

Vyprodaný sál pražské Městské knihovny poslouchal v sobotu 6. června Václava Anděla z divize 5 a obdivoval jeho fotografie. Islandský den se vydařil i díky jeho otevřenosti, která posluchače velmi zaujala.

„Naše poděkování patří nejen hostům, ale zejména sponzorům, jako je Metrostav, bez nichž bychom akci nemohli zorganizovat,“ poděkovala Jana Jakšová z Klubu islandských fanatiků (www.islandklub.com), který každoroční setkání přátel Islandu pořádá. To letošní osmé mělo opět na pořadu jediné téma – Island.

Václav Anděl k němu přispěl vyprávěním o vztazích mezi Islandy a Čechy pracujícími na ostrově. Vzpomínal na to, co prožil v horách kolem městečka Siglufjörður, kde spolu s kolegy z divize 5 dva a půl roku razil dva dlouhé silniční tunely. Vyprávěl o lovení polární záře, o cestách přírodou zimního Islandu. O tom, jak je krásné jít a umět se radovat z maličkostí. Island prý totiž umí otevřít srdce. A komu jej jednou otevřel, ten se na něj bude stále vracet, i když třeba jen prostřednictvím vzpomínek.

Mistrovský úspěch

Jaroslav Štůsek z divize 9, mistr světa v páce z roku 2005 a mnohonásobný medailista z mezinárodních závodů v armwrestlingu, pokračuje ve své cestě za vítězstvím. Uspěl i na letošním mistrovství Evropy, které se začátkem června uskutečnilo v bulharské Sofii.

V kategorii do 90 kg a nad padesát let – grand masters – zvítězil na levou ruku, na pravou nestačil jen na Rusa Pozdnyakova a obsadil druhou příčku (foto). Zúčastnil se i soutěží s mladšími závodníky do 50 let v kategorii masters, kde na levou ruku skončil třetí.

„Kdo chce zvítězit, musí v jedné skupině porazit až osm soupeřů. Závodí jdou těsně za sebou a na odpočinek mezi nimi je často jen jedna přesně změřená minuta,“ vzpomněl Jaroslav Štůsek. „Zvítězí pak ten, kdo víc vydrží.“ Medailista Jaroslav Štůsek, kterého při zahraničních závodech podporuje Metrostav, vydrží hodně. Už v září se chystá na mistrovství světa do Itálie. Budeme mu držet palce.

NAŠE FOTOREPORTÁŽ

Dobrou náladu na letních sportovních hrách počasí nepokazilo

V pořadí deváté a v Nymburce už čtvrté letní sportovní hry Metrostavu charakterizovalo letos kromě dobrých sportovních výkonů i proměnlivé počasí. Jak ovšem při zahájení prohlásil výrobně-technický ředitel Metrostavu Ing. Ivan Hrdina, sportovci nejsou ze soli, a proto je déšť nerozpustí. Sto čtyřicet čtyři reprezentantů DDM Group z Čech, Moravy i ze Slovenska to ve všech 12 týmech svými výkony potvrdilo. Ve čtvrté 11. června se ještě volejbal (foto č. 1) i nohejbal (foto č. 2, 3) mohl hrát na venkovních hřištích. Také štafetovým běžcům (foto č. 4, 5) počasí přálo. Páteční souboje se však kvůli dešti musely přesunout pod střechem. „Mám zkušenosti i s jinými firemními turnaji a tenisová utkání na hrách Metrostavu patří mezi sportovně nejkvalitnější,“ konstatoval tenisový rozhodčí Jiří Urbánek a doplnil, že utkání získávají na přitažlivosti i tím, že se hrají jako smíšená čtyřhra: „Účast žen (foto č. 6, 7) hru zpestří a muže, často bývalé aktivní tenisty, umí vyprovokovat k výborným výkonům.“ Poslední sportovní disciplína – hod koulí (foto č. 8) – potvrdila, že o úspěchu týmů rozhodovala jejich vyrovnanost. Z celkového vítězství se radovalo družstvo divize 8 (foto č. 9), které bylo první i vloni. Letos jeho borci vyhráli i vrh koulí a štafetu. Ve volejbale tradičně zvítězila divize 5 i letos doplněná o kolegy z „dvojky“. Jejich společnému družstvu se hry také vydařily – celkově obsadilo druhé místo. Nohejbal byl stejně jako v předchozích letech doménou slovenských hráčů – první se umístil druhý tým Doprastavu. V tenisu zvítězila dvojice společnosti Subterra nad naší „devítkou“. V konečném pořadí se výsledek obrátil – divize 9 byla třetí a Subterra pátá za naší „jedničkou“. Bez ohledu na urputnost sportovních bojů však i letos platilo, že nejdůležitější je zúčastnit se. Kdo v Nymburce byl, to potvrdí.

Dokument roku 2009

Zcela zaplněné hlediště Divadla Archa ocenilo 8. června velkým potleskem režiséra Tomáše Škrdlanta, vítěze třetího ročníku soutěže dokumentárních filmů o Cenu Pavla Kouteckého. Za film Nevítání si odnesl nejen uznání odborné poroty, plastiku od významného sklářského výtvarníka Reného Roubíčka, ale i finanční odměnu sto tisíc korun, kterou mu věnoval Metrostav, tradiční partner soutěže.

Z rekordního počtu devadesáti snímků, přihlášených letos do soutěže, porotci nominovali sedm, z nichž dokument Zapomenuté transporty do Polska od režiséra Lukáše Příbyla odměnili zvláštní Cenou poroty.

„Vítězný snímek Nevítání, mapující téměř 20 let života pěti lidí narozených s handicapem, nás zaujal svou hlubokou lidskostí. Jeho hrdinové sice nemají na rukou pět prstů, ale mají „všech pět pohromadě,“ uvedla členka poroty Michaela Klečková, zástupkyně filmového festivalu Jeden svět. Skleněný originál ceny předal Tomáši Škrdlantovi Stano Slušný, kameraman Pavla Kouteckého. Šek režisér převzal z rukou Ing. Jiřího Kavana, vedoucího útvaru vztahů k veřejnosti Metrostavu.

V rámci slavnostního večera organizátoři soutěže – Asociace Film & Sociologie a Divadlo Archa ve spolupráci s Mezinárodním filmovým festivalem Jeden svět – divákům promítli i poslední, čtvrtou část připravovaného seriálu Občan Havel, který natočil Pavel Koutecký a po jeho smrti dokončil režisér Miroslav Janek.

Podrobnosti o Ceně Pavla Kouteckého najdete v letní příloze novin a na stránkách www.cenakoutecky.cz.

Pozvánka na výstavu

V novém Informačním a kulturním centru v Nostickém paláci v Praze uspořádaly Národní technické muzeum spolu s ateliérem Pavla Kupky další výstavu z cyklu Kupka a Nepraš – setkání v architektuře.

Výstava, která potrvá do 31. července 2009, představí spolupráci architekta Pavla Kupky a sochaře Karla Nepraše na významných projektech minulosti. V pracovní dny je otevřená od 9 do 17 hodin a vstup na ni je zdarma. Pro zaměstnance Metrostavu je zajímavá hned z několika důvodů. Naše společnost s architektem Kupkou spolupracovala hned na několika rekonstrukcích, které prováděla. Mimo Lichtenštejnského paláce to byl i ten Nostický, v němž se výstava koná a který dotvářejí právě díla Karla Nepraše. Za rekonstrukci a rehabilitaci Nostického paláce, kterou provedla divize 9, Metrostav v roce 2003 obdržel i prestižní ocenění Stavba roku.

Sochař Karel Nepraš, který zemřel před sedmi lety, při své tvorbě často používal netradiční materiál. Obvykle vycházel z trubek, drátů a dalších instalatérských děl, jak se mohou návštěvníci přesvědčit i na výstavě.

Cihly pro charitu

K dobrému výtěžku čtvrtého ročníku Akce cihla, kterou 3. a 4. června uspořádala Charita Opava, přispěli i pracovníci divize 1 Metrostavu (foto).

„Provádíme rekonstrukci Obecního domu v centru Opavy,“ řekl Ing. Marek Veselý z moravskoslezské oblasti divize 1. „Když jsme na Horním náměstí uviděli stánek Charity s prodejem benefičních cihel, řekli jsme si, že cihla a Metrostav přeci patří k sobě. Složili jsme se a z vlastních peněz koupili a pomalovali cihel hned deset.“

Výtěžek celostátní sbírky bude letos využit pro financování rekonstrukce sociálně terapeutické dílny na výrobu nakládaných hermelínů a utopenců v obci Slapy, kde pracují lidé s mentálním postižením. Podle internetových stránek www.akcecihla.cz na sbírku můžete přispět i vy.

